

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 13168/2022
10.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Зафировић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Станисављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 795/21 од 25.01.2022. године, у седници одржаној 10.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 795/21 од 25.01.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 795/21 од 25.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 356/20 од 22.12.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете плати износ од укупно 90.000,00 динара и то на име претрпљених болова износ од 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 30.000,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ, у смислу члана 277. ЗОО, почев од 22.12.2020. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за износ од 90.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 22.12.2020. године до исплате, као већи од досуђеног износа од 90.000,00 динара у ставу првом изреке пресуде до траженог износа од 180.000,00 динара и то на име претрпљених болова за износ од 60.000,00 динара као већи од досуђеног износа од 60.000,00 динара до траженог износа од 120.000,00 динара и на име претрпљеног страха за износ од 30.000,00 динара као већи од досуђеног износа од 30.000,00 динара до траженог износа од 60.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да на име трошкова парничног поступка тужиоцу плати износ од 108.600,00 динара са законском затезном каматом у смислу члана 277. ЗОО од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 795/21 од 25.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног

поступка плати износ од 87.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 27.04.2018. године. Вредност предмета спора је 180.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**